

Λυκίος

υιός Σπυρίδου ο υαλαρής τῆς Πον-
του Γ. & Α. (Α. Δ.)

Λυκίος ὁ τῶν Ἑσθωνῶν βασιλεὺς ἢ Αὐτοκράτορ
Ἰα, ἵδου Μουσικῶν. Κ. Α. Ι 3 κ. 233-240
journal international d'arch. num.

Ἀκούσασα ἐπιγραφὴς
Ἀδωνι (Ἀθῆναι) 1903
σφ. 341.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

— Ἀντίρθεος μωσαϊκῶν
 Ἐξ Ἀλγερίου ἀγγέλλεται ὅτι ὁ γάλλος ἀρχαιολόγος Ἀλβέρτος Μπαλλου εἰς τὰς τελευταίας ἀναπαράξ τὰς ἐνεργουμένας παρὰ τὴν πόλιν Τιγκάρδ ἀνεῖρε θεμακίω; διατηρούμενον μωσαϊκὸν τέχνης ἀπαρμύλλου παριστῶν τὸν Βασιλέα τῆς Θράκης. Λικιοβρον καὶ ἦν στιγμήν δέρει τὴν Μαιναδὴ Ἀμβροσίαν ἥτις παρὰ τὴν ῥητὴν διαταγὴν τοῦ ἐτέλεσε τὰ Βασικῶ ὄργια. Το μωσαϊκὸν αὐτὸ μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ περιτρέτται ὑπὸ πλουσιωτάτων κοσμημάτων, ἀνάγεται δὲ κατὰ τὸν γάλλον ἀρχαιολόγον εἰς τὰ μέσα τῆ; Β' μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος.
 — Αἱ ἀναμνήσεις τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ

Λυκίος ὁ υἱὸς
Ἰσθμια βασιλεὺς

Λυκίος ὁ υἱὸς Λυκίος Ἡσ. Λυκίος Ἡρ. 1. 65 1) υἱὸς Σπυρίδου
Βασιλεὺς τῶν ἐν Ἰσθμῶν Ἡσθωνῶν καταβρέχων
τοῦ Σπυρίδου ἢ τῶν Βασιλέων πύργων τῶν ἐν
τοῦ ναυαγίου τῶν δεικνύσων. ἐπὶ Σπυρίδου ὁ
υἱὸς Ἰσθμιαῶν υἱὸς αὐτοῦ υἱὸς Ἰσθμιαῶν τῶν
τοῦ Γ.

Λυκοῦργος

Λυκοῦργος, ὁ. 26. Λυκοῦργος 109. Λυκοῦργος Ηο. Περ. 2.
 1. 65. 1) ὅτι Δρύαντες βασιλεὺς ἦν ἐν Δρακίῳ. Σαυεργα
 Ἡδονη, κατὰ τὸν Περ. Δρόνον ἢ τὸν Βάχου, εἶς
 πρῶτος ἦν ἐπὶ τὸν ναυαγίαν ἔην δαζαροσάν.
 ἐπὶ τὸν Περ. Δρύαντες βασιλεὺς ἦν ἐν Δρακίῳ.
 γὰρ ἀσπίδος ἦν ἡμῶν 2. 2) βασιλεὺς
 ἦν Ἀρκαδίας.

ἴσα κτερίτια ἐν Περ. 209

2) 209
 1. 209 662

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 ΑΘΗΝΩΝ